

at bruge det løfte til. Det er faktisk ikke de ord værd, som sætningen udgøres af.

Men når det er sagt, glæder vi os altså over alle disse nye danskere. Vi havde ønsket, der var flere, men nu har man altså valgt at stramme kravene. Næste gang bliver det endnu værre, der bliver der alt, alt for få, der får dansk statsborgerskab. Men det håber vi selvfølgelig at kunne rette op på, den dag det ikke er Dansk Folkeparti, der bestemmer, hvordan reglerne skal være.

Formanden:

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører.

Pernille Frahm (SF):

Jeg var også med til statsborgerskabsdagen her sidste søndag. Det er første gang, jeg havde en mulighed for at deltage, og det var en utrolig opmuntrende dag på mange måder. Dels var det dejligt at se alle de glade mennesker, der kom langvejs fra for at markere, at de var blevet danske statsborgere, dels holdt Folketingets formand faktisk en ganske, ganske god tale til dem, og dels var der nogle episoder indimellem, som gjorde, at man ikke kunne lade være med at kigge lidt optimistisk på vores fælles fremtid, som det jo ellers nogle gange kan være lidt sort at se på.

F.eks. var der to mennesker, som pludselig fik øje på hinanden over bordet nede i lokalet, hvor vi var, og faldt hinanden om halsen. De havde siddet i samme asylcenter, de kom fra samme land, de havde ikke set hinanden, siden de fik opholdstilladelse, havde ikke rigtig kunnet finde ud af at finde hinanden igen, og mødtes så her på statsborgerskabsdagen, og det gik op for dem, at de begge to var blevet statsborgere via den samme lov. Det synes jeg var bevægende.

I det hele taget synes jeg, det er en bevægende dag, hver gang vi laver de her indfødsretslove. Jeg synes, det er en dejlig dag. Jeg synes, det er en dag, hvor man virkelig skal feste og sige velkommen til, den her gang, 1.878 personer.

Den eneste malurt, der er i bægre, er jo, at det burde have været langt flere. For det første burde de 120 have været på, for det andet ved vi, at folk er blevet afvist, fordi de ikke var i stand til at lære dansk i et tilstrækkeligt omfang af forskellige årsager, nogle af dem på grund af, at de har været udsat for tortur, nogle af dem fordi de var gamle, nogle af dem fordi de havde andre problemer med sig.

Den slags kunne vi før i tiden snakke om, før Dansk Folkeparti fik så meget at skulle have sagt over politik i Danmark, som de har nu. Da kunne vi finde en ordening, da kunne vi forhandle, da kunne vi få lidt forståelse frem i hinanden, når vi sad med de sager. Men nu er det systemet frem for mennesket, der tæller.

Det vil formentlig ikke blive ved at være sådan. Det ser jeg frem til vi en dag kan ændre på. Men foreløbig støtter vi i hvert fald selvfølgelig den her lov helhjetet og endnu engang velkommen til de 1.878.

Kl. 18.40

Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Også for Enhedslisten er det glædeligt, når man kan byde velkommen til så mange nye statsborgere, som står på det her lovforslag om indfødsrets meddelelse. Men det skal jo ikke afholde mig fra en undren, som tager udgangspunkt i, at vi i de senere mange år har haft mindre og mindre grund til at glæde os, fordi færre og færre opnår ret til et dansk statsborgerskab, og flere og flere bliver afholdt fra et dansk statsborgerskab.

I vores måde at tildele statsborgerskab på er der op til flere uforståelige bestemmelser. Vi har jo tidligere i dag haft en diskussion om værdier og rettigheder i det danske samfund. Nogle af de rettigheder, som vi har snakket om, er de demokratiske rettigheder. Det er f.eks. stemmeretten, det er retten til og muligheden for at søge et hvilket som helst arbejde og dermed forbedre ens muligheder for at fungere som en integreret del af det danske samfund endnu mere. Når man begrænser folks muligheder for at få statsborgerskab, så begrænser man også folks muligheder for at opnå de rettigheder, vi betragter som en væsentlig del af det danske samfund.

Det er jo meget specielt, at man nu har indført et system, hvor nogle af de demokratiske rettigheder bliver afhængige af, at man kan bestå en eksamen. Det er faktisk forholdsvis unikt, i forhold til hvordan folk normalt har nogle rettigheder som mennesker i det danske samfund.

En anden grotesk ting er jo, at man i dag har lavet en beslutning om, at folk skal kunne en vis mængde dansk, men adgangen til at få dispensation fra disse danskundskaber er blevet forbeholdt nogle, som har visse psykiske sygdomme, mens andre, der har andre psykiske sygdomme,